

РЕШЕНИЕ

№ 2557

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 09.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1211** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от И. Г. И. чрез адвокат Я. П. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 23-0996-000348/25.10.2023г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от началник РУ към ОДМВР М., с която на И. Г. И. е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от 6 месеца. Излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ПАМ като постановена при липса на мотиви, при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Твърди, че не е предоставял доброволно за управление собственото си ППС на лицето И. Н. И.. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Моли за отмяна на издадената принудителна административна мярка като незаконосъобразна. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Ответникът – началник РУ М. към ОДМВР М., не се представлява в съдебно заседание, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0996-000348/25.10.2023г., издадена от началник РУ към ОДМВР М., на И. Г. И. е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от 6 месеца за това,

че на 22.10.2023г. в 20.20 часа по РП Ш-102 км 67+100 с посока на движение от [населено място] към [населено място], лек автомобил „БМВ 318И“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на И. Г. И., е управляван от И. Н. И. /под 16 г./, който е неправопособен, за което на родителя, който му е предоставил горепосоченото МПС, на основание чл.26, ал.3 от ЗАНН, е съставен АУАН ГА №1096761/22.10.2023г.

Видно от АУАН ГА №1096761/22.10.2023г., същият е съставен във вр. с чл.26, ал.3 от ЗАНН срещу Л. Г. И. за това, че на 22.10.2023г. в 20.20 часа в [община], на път /Д. Р./ - Б.- Б.-С.-Д. Л.-Б.- М., по РП Ш-102 км 67+100 с посока на движение от [населено място] към [населено място], като родител на И. Н. И., ЕГН [ЕГН], предоставя на неправоспособен да управлява лек автомобил „БМВ 318И“, рег. [рег.номер на МПС] . Лицето, сочено като нарушител се е намирало на задната седалка на автомобила. АУАН е съставен за нарушение на чл.150 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Оспорената заповед е постановена при съобразяване с материалния закон.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което: 1. не е правоспособен водач; 2. не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство; 3. след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, 4. свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс - за срок от 6 месеца до една година.

В конкретния случай като основание за издаване на процесната заповед е посочено, че жалбоподателят е собственик на лек автомобил „БМВ 318И“, рег. [рег.номер на МПС] , управляван от И. Н. И., който е малолетен и е неправоспособен. Този факт е безспорно установен и не се оспорва от жалбоподателя, поради което съдът намира, че е налице основание за налагане на ПАМ. При предоставянето на ППС на малолетно лице, което няма как да бъде правоспособен водач, на собственика на автомобила се налага ПАМ по чл.171, т.2а, б. б.“а“ от ЗДвП. Разпоредбата е ясна и безпротиворечива, тъй като във всички възможни хипотези се засяга реда на

държавно управление и се застрашават съществено важни обществени отношения. Посочената мярка - прекратяване на регистрацията на МПС е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, която следва да бъде наложена на собственика на МПС. Изпълнени са и двете необходими предпоставки, за да бъде наложена конкретната административна мярка - лицето, на което се налага принудителната административна мярка да бъде собственик на автомобила, чиято регистрация се прекратява и водачът да управлява автомобила без да притежава съответното свидетелство за управление. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, управлявал МПС, без да притежава свидетелство за това.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г. И. чрез адвокат Я. П. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0996-000348/25.10.2023г., издадена от началник РУ към ОДМВР М., с която е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от 6 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: